

Voor de uitvoerbaarheid van deze wet voor de ACM verwijst de ACM terug naar de UHT-brief die zij EZ eerder heeft toegestuurd. Hierbij wil de ACM nog toelichten dat het geven van voorlichting aan consumenten en opstellen van guidance in de vorm van bijvoorbeeld richtsnoeren voor bedrijven onderdeel is van de uitvoeringstaak van de ACM. Die taak en dus ook de beantwoording van de vraag of het wetsvoorstel uitvoerbaar is voor de ACM hangen nauw samen met de uitvoerbaarheid van de wet voor consumenten en bedrijven en hun doenvermogen. Dit onderstrepen wij hier graag nog als extra toelichting waarom een doenvermogenstoets ook noodzakelijk is voor beantwoording van de uitvoerbaarheidsvraag voor de ACM.

Bij de beantwoording van de vragen hieronder zal de ACM ingaan op de handhaafbaarheid van de twee genoemde verplichtingen.

1. Zijn de verplichtingen die volgen uit de implementatiewet richtlijn bevordering van reparatie uitvoerbaar en handhaafbaar? Het gaat daarbij met name om de twee belangrijkste punten uit het voorstel:
  - De (i) verplichting voor fabrikanten van goederen waarvoor repareerbaarheidsvereisten zijn vastgesteld om op verzoek van consumenten die goederen te laten repareren (en reserveonderdelen beschikbaar te stellen) binnen een redelijke termijn en voor een redelijke prijs, en (ii) dat de betreffende fabrikanten op een toegankelijke en duidelijke wijze informatie geven over hun reparatiediensten;

Meer algemeen wil de ACM eerst benadrukken dat de conclusies over de uitvoerbaarheid en handhaafbaarheid uit de UHT-brief onverkort van toepassing zijn.

(i) Als consumenten de reparatieplicht invoeren, is deze voor de ACM in beginsel handhaafbaar. Zoals beschreven in de UHT vraagt de ACM zich af of consumenten dit in de praktijk zullen doen. Indien dit niet het geval is, zijn er geen overtredingen van deze plicht en komt de ACM niet aan handhaving toe. Zoals verder uiteengezet in de UHT, ziet de ACM een aantal knelpunten in de wet die handhaving lastig maken als er wel overtredingen worden geconstateerd. Deze punten zien op de vindbaarheid van fabrikanten buiten de EU, het vrijwillige karakter van het reparatieformulier en open normen zoals redelijke termijn en redelijke prijs.

(ii) De bepaling dat fabrikanten op een toegankelijke en duidelijke wijze informatie geven over hun reparatiediensten acht de ACM handhaafbaar.

- De verlenging van de verjaringstermijn in artikel 7:23 BW, waardoor consumenten na kennisgeving aan de verkoper dat er sprake is van non-conformiteit zich in plaats van twee jaar daar vervolgens drie jaar op kan beroepen.

Het gaat hier om de bepaling waarbij de verjaringstermijn met een extra jaar wordt verlengd tot drie jaar als bij non-conformiteit herstel van het product heeft plaatsgevonden. Dit betekent dat wanneer het product na herstel opnieuw kapotgaat (weer non-conform is) en de consument dit bij de verkoper meldt, deze nu niet twee, maar drie jaar heeft om zijn recht op herstel of vervanging opnieuw af te dwingen. De ACM acht deze bepaling in theorie handhaafbaar. De ACM merkt echter op dat zij verwacht dat in de praktijk geen tot weinig gebruik van deze verlengde verjaringstermijn zal worden gemaakt. In de MvT wordt al opgemerkt dat in Nederland de verjaringstermijn van twee jaar opnieuw begint te lopen als zich na herstel of vervanging opnieuw een non-conformiteit voordoet en de consument dit meldt. De ACM ontvangt geen indicaties waaruit blijkt dat consumenten hun recht op herstel of vervanging niet kunnen afdwingen binnen die twee

jaar. Het lijkt er dus op dat het extra derde jaar mogelijk onbenut zal blijven. Indien dat het geval is, zal de ACM deze bepaling niet hoeven te handhaven. De ACM ziet om die reden ook niet in dat deze bepaling bijdraagt aan het doel van de wet om reparatie te bevorderen.

2. In welke mate past de handhaving op naleving van de eisen in het wetsvoorstel binnen het bestaande toezicht?

De ACM houdt al toezicht op de garantieregels, bijvoorbeeld door voorlichting van consumenten (zie bijvoorbeeld [de ACM pop-up garantiewinkel op Utrecht CS](#)). Een aantal van de verplichtingen past in theorie binnen dit bestaande toezicht. Zoals onder paragraaf 4 in de UHT-brief uiteengezet, zien sommige van de taken (zoals controle van redelijke prijs voor reserveonderdelen of belemmeren van reparaties) op terreinen waar de ACM nog weinig ervaring mee heeft. De ACM verwacht deze taken niet allemaal binnen het huidige consumentenbeschermingstoezicht te kunnen uitvoeren.

Het is goed om te benadrukken dat de ACM in de praktijk voor haar toezicht en prioritering daarvan gedreven is door haar missie en het behalen van effect. Handhaving van bovengenoemde verplichtingen past dus alleen in haar toezicht als dat volgens de ACM bijdraagt aan het doel van de wet: meer reparatie bewerkstelligen. Zoals beschreven in de UHT heeft de ACM twijfels of ACM met bepalingen in deze wet reparatie in Nederland kan bevorderen. Dit geldt eens te meer voor bovengenoemde verplichtingen.